

РЕШЕНИЕ

№ 2295

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12474** по описа за **2021** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция "Национална сигурност", чрез процесуален представител, срещу решение от 25.10.2021 г. по НАХД № 5785/2020 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 38-19/09.04.2020 г., издадено от Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" на основание чл. 118, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) в размер на 5 000 лева за нарушение по чл. 110, ал. 3, изречение второ от същия закон. С решението си Съдът е присъдил в полза на [фирма] направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1173.50 лв. (хиляда сто седемдесет и три лева и 50 ст.).

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно, поради противоречие с материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди, че неправилно СРС е приел извода за допуснато съществено процесуално нарушение, досежно посочената в НП датата на осъществяване на процесното нарушение. В подкрепа на тезата се излагат подробни доводи за законосъобразност на НП, тъй като

с оглед характера на нарушението не е необходимо посочване на точен час. Излага аргументи, че от съдържанието на НП точно и ясно може да се установи кога, къде и в какво се изразява извършеното. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди процесното НП. В съдебно заседание и с представени писмени бележки, чрез процесуален представител, касаторът, поддържа жалбата. Желаете юрисконсултско възнаграждение за въззивното и касационното производство. Възразява за прекомерност на претендираните от ответника разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът [фирма], чрез адв. Д. К., с отговор на касационната жалба и в съдебно заседание - оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на СРС за правилно.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348, ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила от първоинстанционния съд, съдът ще следи само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактическата обстановка по делото са събрани достатъчно доказателства (писмени и гласни), които са обсъдени поотделно и в съвкупност.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка. Съдът е възприел фактическата обстановка и е изградил вътрешното си убеждение въз основа на всички събрани доказателства, ценейки ги в тяхната съвкупност. По отношение на правилно и законосъобразно установената фактическа обстановка касационният състав на основание чл. 221, ал. 2 АПК праща към мотивите на районния съд.

Съобразявайки така установената фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е отменено процесното наказателно постановление. За

да отмени наказателното постановление, въззивният съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, опорочаващо административно-наказателното производство и обуславящо отмяна на наказателното постановление. Този извод съдът е приел, аргументирайки се със следните основни доводи: Доколкото моментът на извършване на нарушението е един от най-съществените елементи, непосочването му и в АУАН, и в НП, безспорно се явява съществено процесуално нарушение. В случая, санкционираното лице е поставено в невъзможност да разбере кога точно нарушението, което му се вменява е извършено като така се затруднява неговата защита. Настоящият съдебен състав намира за законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, опорочаващо административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Елемент от признаците на административното нарушение е моментът на извършване на същото. Този момент не може да бъде определяем и поставен под субективната преценка на всяко едно трето лице от тълкуването или изчисляването на норми, респективно срокове. Административнонаказващият орган е длъжен да посочи, предвид спецификата на конкретното нарушение, кога счита че същото е довършено - реализирано. Това означава, че той следва да опише не само съдържанието на правната норма, чийто състав според него е нарушен, но така и да посочи формулирания от контролния орган срок в писмото с искане за предоставяне на документи, изразяващ се в конкретно посочен ден и час, за изпълнение на конкретно задължение /каквато е процесната хипотеза/. В случая правилно Съдът е приел, че наказващият орган като е имал възможност, не е посочил конкретният момент на извършване на нарушението. Последното е във връзка с обстоятелството, че ако конкретното действие следва да се извърши в рамките на срок, то нарушението изразяващо се в бездействие, се смята за довършено с факта на изтичане на срока. В случая от описанието на фактическата обстановка в НП следва, че посочената дата – 09.08.2019 г. е краен срок за предоставяне на изисканите документи, но също така и датата на нарушението. С тази неяснота АНО е нарушил правото на защита на субекта на отговорността, ограничавайки възможността му да установи кой е фактът, срещу който следва да се защитава. От горното следва, че в НП не е посочен еднозначно и безпротиворечиво момента на извършване на нарушението. Подобна хипотеза е в грубо нарушение на правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото не би могло адекватно да се защити.

При този изход на делото, предвид своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разносните по делото пред настоящата инстанция. От страна на процесуалния представител на Държавна агенция „Национална сигурност“ е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, тъй като претендираната, договорена и платена сума в размер на 821.45 лв. с ДДС е съответна на фактическата и правна сложност на делото.

По отношение твърдението на касатора, заявено в касационната жалба, за изменение на разносните, присъдени в производството пред СРС, следва да се има предвид, че съобразно разпоредбата на чл.63, ал. 3 ЗАНН, в действалата към датата на постановяване на решението редакция, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. т. е. при направено

своевременно искане, съдът следва да присъди разноски. Доколкото редът за присъждане на разноски е този по АПК, съгласно чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че в процесния случай, производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските е от компетентността на съдът, постановил решението. В случая това е СРС. Гореизложеното обуславя недопустимост на касационната жалба в частта, в която се иска изменение на обжалваното решение в частта му за разноските пред първа инстанция. Същото следва да бъде оставено без разглеждане пред настоящата съдебна инстанция и производството по делото в тази част следва да бъде прекратено, а искането в тази му част - изпратено за разглеждане на въззивния съд.

Поради изложените съображения решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК във вр. чл 63в ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Държавна агенция „Национална сигурност“, заявено в касационната жалба, за изменение на Решение от 25.10.2021 г., постановено по АНД № 5785/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103-и състав в частта му за разноските, направени пред въззивната инстанция по НАХД № 5785/2020 г. на Софийски районен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ИЗПРАЩА искането на Държавна агенция „Национална сигурност“, заявено в касационната жалба за изменение на Решение от 25.10.2021 г., постановено по АНД № 5785/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав, в частта му за разноските, направени пред въззивната инстанция, за разглеждане по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл.144 АПК, вр. чл.63д ЗАНН. Решението в тази му част, с характер на определение по чл. 213а, ал.6, т.2 АПК, подлежи на обжалване пред ВАС на основание чл.213а, ал.7 АПК в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.10.2021 г., постановено по НАХД № 5785/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Национална сигурност“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10, сумата от 821.45 лв. /осемстотин двадесет и един лева и 45 ст./, представляваща разноски по делото за касационна инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.